

מאירי

עלון ערוץ מאיר להורים ולילדים

כרשת בחוקותי תשע"ט

נסים נסתרים

שלום ילדים. פרשת בחקוטי על זה: זה ממש נס! מדברת על נסים. אבל לא על נסים על-טבעיים אלא על הנסים הנסתרים. מהם הנסים הנסתרים?

התורה אומרת שאם עם ישראל ישמור את התורה ויקים את המצוות כמו שצריך, אז הגשמים ירדו בעתם והארץ תתן את יבולה וגם יהיה שלום בארץ. נסו לחשוב

אז שנזכה לקיים את התורה כראוי, ולהתברך בכל הברכות

2 שעת סיפור

5 כוחו של ויתור

ערוץ מאיר לילדים

לרכישת מנוי לערוץ הילדים
התקשרו: 02-6461323
או באתר ערוץ מאיר לילדים

מלים עפות ברוח

ידידות נאמנה שרתה בין השתים, היא והיא, זו וזו. תמיד היו ביחד, מין צמד שאי אפשר להפרידו, כמעט תאומות סיאמיות בעלות יכלת נידות. הן היו חברות ילדות בלב ונפש, אהבו זו את זו אהבה נאמנה, והיו סמל לאהבה ולנאמנות בכפר שבו התגורר.

יוזם אחד נפל דבר - הן הסתכסכו.

היה זה בעקבות ופוח קטן שהתגלגל והפך לזנב סוחר, ובלהט הזנב פלטה אחת מהן מלים שלא היו צריכות להאמר, היא גלגלה את לשונה קצת יותר מדי ופלטה משפט שפגע אנושות בחברתה. זו נפגעה עד עמקי נשמתה,

היא ראתה במלים הקשות משום בגידה ורע לב, ונתקה כל קשר עם חברתה.

האשה הפוגעת נסתה לעשות הכל כדי להחזיר את המצב לקדמותו, היא התחננה בכתב ובעל פה, שלחה שליחים והפעילה ידידים ובני משפחה, קנתה מתנות פיוס, והמתינה ימים ארוכים שמה תצטנן חברתה ותנוח דעתה. אך לשוא, המלים הפגעניות עשו את שלהן, והחברה מאנה להתפייס.

דעתה של הפוגעת לא נחה, היא לא יכלה להשלים עם העבדה שפמה מלים שפלטה בלי פנה גרמו לנתק פה מכאיב במערכת יחסים שכל כך הייתה חשובה לה, היא לא האמינה שהחברה הטובה ביותר, שאותה נהגה לזנות 'החצי הטוב שלי', נתקה עמה כל קשר, והיא חפשה נואשות דרך להשיב את המצב לקדמותו.

במר נפש פנתה לזקנה שבכפר, אשה חכמה ומלמדת, אשה שתמיד היו בפייה מלים טובות ועצות חכמות, לא פעם נעזרו בה אנשי הכפר לפתרון בעיות קשות, ונהנו מעצתה. היא תארה

בית. לְכַשְׁתִּסְיָמִי לְבַצֵּעַ אֶת מְלֹאכְתְּךָ חֲזָרִי אֵלַי, וְאַתָּן לָךְ אֶת מְשִׁימְתְּךָ הַשְּׁנִיָּה.

בַּחצוֹת הַלַּיִל בְּדִיוֹק יֵצְאָה הָאִשָּׁה מִפֶּתַח בֵּיתָהּ, וּבִידָה כָּרִית פָּנוּ טוֹבָה וְיָקָרָה, הִיא חוֹרְרָה בָּהּ חוֹר קָטָן, וְהִחֲלָה שׁוֹלָפֶת

אֶת הַנוּצוֹת אַחַת לְאַחַת וּמְנִיחָה עַל פֶּתַחַּו שֶׁל כָּל בֵּית בְּכָפָר. הִיָּה חֲשׂוֹן וְקָר, רוּחַ מְקַפֵּיָּא שֶׁל אֲמָצַע הַחֹרֶף צָלָפָה בָּהּ וְהִקְפִּיָּאָה אֶת אֶפְרָה, הַתְּחוּשָׁה בְּקִצּוֹת אֲצַבְעוֹתֶיהָ הִיָּתָה קָשָׁה וְכַמְעַט בְּלֹתִי נִסְבָּלַת,

עֵינֶיהָ דָּמְעָה, וְאַפָּה נָזַל לֵלֵא הָרֶף. אוּלָם הִיא צָעָדָה בְּגוֹזָקוֹן, סוֹפָגָת אֶת הַכֹּל בְּאַהֲבָה, וּבְלִבָּד שִׁיָּהִיָּה בְּמַעֲשֵׂיהָ כְּדִי לְכַפֵּר עַל הַמַּלְיִם הַפּוֹגְעוֹת שֶׁהוֹצִיָּאָה מִפִּיָּה, מִי כְמוֹהַ יוֹדַעַת מָה חֲשׂוֹב לָהּ הַקָּשָׁר שֶׁאֲבָד. הִיא מוֹכֵנָה לַעֲשׂוֹת הַכֹּל.

לָהּ אֶת הַקָּשָׁר הַחֲזָק שֶׁהָיָה בֵּינָהּ לְבִין חֲבֵרָתָהּ בְּמִשְׁךְ שָׁנִים, וְשָׂחָה בְּכִנְיָהּ אֶת צַעֲרָה הַנוֹקֵב עַל הַמַּלְיִם הַפּוֹגְעוֹת שֶׁנֶּאֱמָרוּ בְּרַגַּע שֶׁל סַעֲרָה וְשִׁנְפִּלְטוֹ בְּלִי מַחֲשָׁבָה.

'אֲנֵא, עֲזָרִי לִי!' בְּקִשָּׁה. הַזְקֵנָה בָּרָרָה אֶת מְלוֹתֶיהָ בְּקִפְדָּה וְשִׂאָלָה: 'מָה תִּהְיִי מוֹכֵנָה לַעֲשׂוֹת כְּדִי לְהָשִׁיב אֶת הַמָּצָב לְקִדְמוֹתוֹ?'

'כְּדִי לְהַחֲזִיר אֶת הַגִּלְגָּל לְאַחֹר תַּצְטָרְכִי לַעֲשׂוֹת שְׁנֵי דְבָרִים, וְשְׁנֵיהֶם קָשִׁים מְאֹד לְבַצּוֹעַ. רְאִי הַזְהָרָתִי! - 'אֵף עַל פִּי כֹן, מוֹכֵנָה אֲנִי, כָּל דְּבָר כְּדֹאִי לִי!'

- 'וּבִכֵּן, בַּחצוֹת הַלַּיִלָּה הַזֶּה קָחִי אֶת אַחַת מִכְרִיּוֹת הַפָּנוּ שֶׁבְּבִיתְךָ, עֲבִרִי נָא עַל פֶּתַחַּו שֶׁל כָּל בֵּית וּבֵית בְּכָפָר, וְהִנִּיחִי שָׁם עַל מִכְתָּן הַדֶּלֶת נוּצָה אַחַת וְיַחֲדָה. אֵל תִּכְסֹּסֶחִי עַל פֶּתַחַּו שֶׁל אֵף

האשה הביטה בה בתמיהון, איננה מאמינה. והזקנה המשיכה: 'כשתסיימי את המלאכה, כשאחרונת הנוצות תהיה בצפה, תדעי שהכל ישוב להיות כשהיה'.

- 'אבל זה בלתי אפשרי' מחתה האשה, 'ואת יודעת היטב שזה בלתי אפשרי, הלילה קר וסוער, הרוח עושה שמות בחוץ, אין סכוי! אף לא נוצה אחת נותרה במקומה. איך אצליח למלאות את הפרית? אין סכוי שאצליח להשלים את המשימה שהטלת עלי'!

- 'נכון', לחשה הזקנה, 'באמת, אין סכוי שתצליחי להשיב את הנוצות, בדיוק כמו שאין סכוי שתחזירי את המלים שנאמרו. את הנעשה אין להשיב. המלים נאמרו, ואת התחרטת מעמך לבך, נסית להשיב אותן לאחור, התאמצת מאוד להחזיר את הדברים לקדמותם, אך מסתבר שהם עפו חזק מדי, וכגעו עמך מדי. לפחות למדת מה פחן של מלים, קבלת שער מאלף שאותו לא תשכחי עוד לעולם'.

הסיפור באדיבות "שלום לעם"

רק לפנות בקר, ממש בטרם עלה השחר היא סיימה את מלאכתה, היא גמרה להניח את הנוצות בכל בתי הכפר, והיו רבים כאלה. רגליה פאבו ממאמן, היא חשה את הקר מחלחל לריאותיה, אך מלאות ספוק טפסה מתנשפת אל ראש הגבעה לביתה של הזקנה, לספר לה כי קיימה את המשימה שהטילה עליה ובצעה אותה עד תום. את הפרית הטובה ביותר שלה הקריבה למשימה, מקנה שזה יעזר. מקנה מאד.

הזקנה קבלה את פניה בלבביות, הושיבה אותה ליד התנור ונתנה לה להתחמם מעט עם כוס תה.

כששבה אליה רוחה בקשה לשמע את משימתה השנייה.

'עכשו', אמרה הזקנה בקול שקט ואטי, 'עכשו תרדי חזרה אל הכפר, עברי בין כל בתי הכפר ואספי חזרה את כל הנוצות, השיבי את כלן למקומן בתוך צפת הפרית, ושובי אלי'.

כוחו של ויתור

הסיפור התחיל בתחרות כיתתית עליה הכריז המורה בתחילת השבוע. התחרות היתה קשורה במעשים טובים ועזרה הדדית, כאשר כל תלמיד צבר נקודות במשך השבוע, וביום שישי התלמיד שזכה בנקודות הרבות ביותר, היה אמור לקבל את הפרס השווה: מכונית מתהפכת עם שלט.

יום שישי הגיע והתלמידים התכוננו להכרזה על הזוכה. המורה הסתכל ברשימת התלמידים והנקודות. הפנים שלו התכרכמו, והוא היה נראה מוטרד מעט.

"נחום וברוכי בבקשה גשו הנה", קרא המורה לשני הילדים.

"מה, שני זוכים?", התפלאו תלמידי הכיתה. "שמעו בבבקשה", פתח המורה בדבריו. "יש לנו בעיה. שניכם זכיתם באותו מספר של נקודות: שמונים ושש נקודות. כל הכבוד. אבל לצערי יש לנו רק פרס אחד, שאותו אישרה הנהלת בית הספר. אז מי מכם מוותר?"

נחום וברוכי באמת לא ידעו מה לעשות. כל אחד מהם התאמץ מאוד להשיג את מספר הנקודות הרב ביותר. שניהם חלמו על הפרס הנכסף.

המורה המתין מעט, ואז ברוכי אמר: טוב, המורה אני מוותר. אני לא חושב שיש טעם בכל המעשים הטובים, אם ברגע של אמת אני לא מוכן לוותר לחבר. אז אני מוותר. נחום, המכונית שלך!", סיים ברוכי את דבריו מול עיניהם המשתאות של כל התלמידים.

"לא, אני לא מוכן!", הפתיע גם נחום. "אין שום סיבה שאני אקח את הפרס שמיועד גם לך!"

הוויכוח המשונה נמשך כמה שניות, ואז ניגש נחום אל המורה ואל ברוכי ואמר להם דבר מה בלחש. הם הסתודדו מעט ביניהם.

"אתם בטוחים בכך?", שאל בסוף המורה וההתרגשות נשמעה בקולו. "כן! בטוח!"

המורה פנה אל הכיתה ואמר בקול נרגש: "תלמידים חביבים. שני החברים היקרים החליטו החלטה אמיצה ביותר: המכונית תינתן לעוזי היקר ששוכב כבר שבוע חולה, ולא היה יכול להשתתף בתחרות! ברוכי ונחום הוכיחו שהמעשים הטובים שלהם היו אמיתיים ולא רק בשביל הפרס. אין לי מילים, אני מתרגש מאוד!"

תלמידי הכיתה נפעמו מההחלטה, ופצחו במחיאות כפיים סוערות.

לאחר הלימודים הלכו נחום וברוכי לביתו של עוזי. הם הסבירו לו מה קרה, והוא התרגש מאוד מהמתנה הנפלאה שהם נתנו לו. כבר כמה ימים שהוא ממש חולה, והמתנה ממש שימחה אותו.

כשיצאו, אמר ברוכי לנחום: "אתה יודע מה? יש לי עכשיו הרגשה כל כך נפלאה, הרבה יותר מההנאה שהיתה יכולה להיות לי מהמכונית עצמה!"

נחום חיך ואמר: "אתה יודע מה? זה בדיוק מה שאני מרגיש עכשיו..." ושניהם נפרדו לדרכם.

שאלות בכרשה

1. מה הכוונה במילים "אם בחוקותי תלכו" לפי רש"י?
2. איזה נס צבאי מתואר בתחילת הפרשה?
3. האם הגויים הצליחו ליישב את הארץ כשישראל היו בגלות?
4. האם לפי הכתוב בפרשה עם ישראל היה עלול להיאבד בגלות?
5. במה עוסקת פרשת ה"ערכים" המופיעה בפרשה?
6. את מה יזכור ה' כאשר יהיו ישראל בגלות?
7. איפה נאמרו החוקים והמשפטים הכתובים בפרשה?

חידת חדגא:

הוא - מופיע פעמים רבות, והיא - עלבונה נתבע. מי אנחנו?

חידת פולקע:

מי הוא ה"גאון" שלחזרתו כולנו מייחלים?

תכזורת

ע	ת	ל	ת	ט	ב	ת	ה	ש	ע	מ	פ	ת
ע	ו	ע	י	מ	ח	ר	ט	ט	נ	י	פ	ב
כ	י	ס	ד	ק	ו	ס	כ	ח	י	נ	י	י
ח	מ	ח	ע	נ	ק	ר	נ	ה	צ	מ	ת	ר
ב	מ	ז	ה	ד	ו	י	ה	ג	ק	ה	ש	ד
מ	ו	ל	כ	ת	ת	ת	נ	ב	ר	ד	ב	פ
נ	ק	ל	ו	ו	י	ו	ע	פ	ק	נ	ע	ז
ח	ג	כ	ה	ר	ת	ה	מ	מ	צ	א	א	ר
מ	ח	ת	ב	ע	ג	א	ה	ו	מ	ל	ר	ק
ה	ס	ז	ר	ל	ע	ת	ב	ל	ש	ח	י	ג
נ	ש	כ	פ	ת	י	ז	ת	ו	ד	ל	כ	ק
ט	י	ז	ג	ב	נ	צ	ל	ר	ת	ת	ו	צ
מ	ת	ג	ס	ל	ה	ק	ת	ר	ט	ד	ב	מ

בחוקותי

ברכה

שלום

ברית

קוממיות

תוכחה

שבע

שמיטה

נחמה

זכות אבות

בית המקדש

ערכים

תמורה